

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੀ ਕੌਂਸਲ, ਆਦਿ। ਈ.ਟੀ.ਸੀ.

v.

ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਅਨੁਜ

ਜਨਵਰੀ 17, 1995

[ਏ.ਐਮ. ਅਹਮਦੀ, ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ, ਐਸ. ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਪਰੀਪੂਰਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਵਕੀਲ ਐਕਟ, 1961—ਧਾਰਾਵਾਂ 24 ਅਤੇ 49(1)—ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ—ਨਿਯਮ 9—ਵੈਧਤਾ—ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ—45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਵਰਜਿਤ—ਕੀ ਨਿਯਮ 9 ਵੈਧ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ, ਨਹੀਂ—ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਅਨੁਚਛੇਦ 14—ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ—ਨਿਯਮ 9—ਵੈਧਤਾ—45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਵਰਜਿਤ—ਕੀ ਨਿਯਮ 9 ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ, ਨਹੀਂ—ਨਿਯਮ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 22 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਕਲਪ ਨੰਬਰ 64/93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ VI ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 9 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14, 19(1)(ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੰਗਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਨਾਫਾਈਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਜਨਹਿੱਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਤਾਰਕਸੰਗਤ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚੂੰਕਿ ਉੱਚ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਗਿਰਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਹੋਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਉਨਮੁਖ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੀ ਸਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਗੇ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ, ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਪਰਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਕੈਨਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪੇਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਮਕਸਦ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1.1. ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24, ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਇੱਕੀ ਸਾਲ

ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.2. ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ 45 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਚਰਣ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੇ ਉਪਧਾਰਾ (ਅਹ) ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਉਕਤ ਉਪਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 49(1) ਦੇ ਉਪਧਾਰਾ (ਅਹ) ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.3. ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਲਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੋਲਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 45 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

1.4. ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੇ ਉਪਧਾਰਾ (ਅਹ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ 45 ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਕਿਪਸ਼ਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 24ਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਧਾਰਾ ਦਾਖਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕਿਪਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.5. ਨਿਯਮ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਕ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਕੇ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ, ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਪਰਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਕੈਨਵਾਸਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਅੰਕੜਾਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਣਚਾਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਨਦ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਕਰਿਯ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਯੰਦੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਿਯਮ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਜਾਰੀ

ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਚੋਣ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 786 ਦਾ 1993 ਆਦਿ ਆਦਿ।

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 32 ਅਧੀਨ।)

ਵੀ.ਆਰ. ਰੈੱਡੀ, ਵਾਧੂ ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਸੇਲੀ ਜੇ. ਸੇਰਾਬਜੀ, ਜੀ.ਵੀ. ਆਇਅਰ, ਏ.ਕੇ. ਗਾਂਗੁਲੀ, ਆਰ.ਪੀ. ਭੱਟ, ਵੀ.ਐਨ. ਗਾਂਪੁਲੇ, ਸੰਜੈ ਪਾਰਿਖ, ਬੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਕੇ. ਕਰਨਜਾਵਾਲਾ, ਮਾਣਿਕ ਕਰਨਜਾਵਾਲਾ, ਦਰਸ਼ਨਾ ਭੋਗੀਲਾਲ, ਨੰਦਿਨੀ ਗੋਰੇ, ਰੂਬੀ ਆਹੁਜਾ, ਡੀ.ਏ. ਦਵੇ, ਐਨ. ਸੀਰਵਾਈ, ਸੀ.ਐਨ. ਸਰੀ ਕੁਮਾਰ, ਸੀ. ਰਵੀਚੰਦਰਨ ਆਇਅਰ, ਰਾਣੀ ਛਾਬੜਾ, ਮਿਸ. ਕਿਰਣ ਸੂਰੀ, ਪੀ. ਪਰਮੇਸਵਰਨ, ਆਰ.ਪੀ. ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਐਚ.ਏ. ਰਾਇਚੁਰਾ, ਯੂ.ਏ. ਰਾਣਾ, ਰਾਜੀਵ ਤਿਆਗੀ, ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਮੋਹਿੰਦਰ ਰੂਪਾਲ, ਗਗਰਤ & ਕੰਪਨੀ ਲਈ, ਆਰ. ਮੋਹਨ, ਆਰ. ਨੰਦੁਮਾਰਨ, ਵੀ.ਜੀ. ਪ੍ਰਗਾਸਮ, ਆਰ.ਬੀ. ਮਿਸਰਾ, ਵੀ.ਬੀ. ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਹਿਮਦੀ, ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 64/93 ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ VI ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 9 ਜੋੜਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਵਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :

"ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 45 ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਰੇਹ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ 14, 19(1)(ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ 19 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਕ) ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਰੋਲ' ਦੇ ਅਰਥ ਉਪਬੰਧ (ਕ) ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਰੋਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਗਲਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ, ਅਜਿਹੇ ਰੋਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ, ਆਪਣੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III ਜੋ 'ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ' ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਤੋਂ 28 ਤੱਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹੋਣਗੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ; ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਰੋਲ

ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖੇਗੀ; ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਇੱਕ ਰਾਜ ਰੋਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੇ ਕੌਂਸਲ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਲਈ; ਅਨੁਭਾਗ 20 ਹਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ- ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦਿਵਸ; ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ; ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਨਾਮਾਂਕਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਦਰਸ਼ਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ, ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਭਾਰਤ ਦਾ, ਆਦਿ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:

"24. ਰਾਜ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ - (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਤ:-

(ਅ) ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ;

(ਬ) ਉਸ ਨੇ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਸ) ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 24A ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪ੍ਰੋਵਾਈਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਛੂਤਪਨਾ (ਅਪਰਾਧ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਨੈਕਰੀ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਧਾਰਾ 25 ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਧਾਰਾ 26 ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਧਾਰਾ 26A ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਧਾਰਾ 27 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਮਨੋਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ IV 'ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 29 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵ, ਵਕੀਲ। ਧਾਰਾ 30 ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਉਹ ਵਕੀਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਉਹ ਵਕੀਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ 33 ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਧਿਆਇ V 'ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਣਉਚਿਤ ਆਚਰਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਭੇਜੇਗੀ। ਧਾਰਾ 37 ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤ ਬਾਰ ਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ VI 'ਫੁਟਕਲ' ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏਗਾ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ (ਏਜੀ) ਅਤੇ (ਏਐਚ) ਬਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ (i) ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ (ii) ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ. ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਨਵੇਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ VI ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 9 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਗੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਖਲ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਟਾਈ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਰਾਜ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਜਾਂ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਵੱਚਿਤਾਂ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰੋ ਬੋਨੋ ਪਬਲਿਕੋ' ਸੇਵਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ। ਚੂੰਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸੁਆਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕੰਡਕਟ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਛਵੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸੇ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 49(1) ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 49(1)(ag) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ ਦ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ- ...; ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੇਸ਼ੇ-ਅਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਸੇਵਾ- ਓਰੀਐਂਟਿਡ ਲੋਕ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਧੀਆ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਹਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿੱਤੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੇਵਾ-ਮੁਖੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦਾ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਦੇ

ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ- ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ, ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਪਰਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਆਚਰਣ ਜੋ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ * ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਇਹ ਨੌਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤੋ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ · ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਪੇਸ਼ੇ. ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਜੋ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ . J' ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ. ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼

ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਵਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿੱਘਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਗੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ .21 ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14. ਉੱਚ · ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 49 ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਹੈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਨੂੰ.

ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਵਾਬੀ ਫਾਇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਜਤਦਾਰ ਪੇਸ਼ਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਛਵੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਕੇ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਮਕਸਦ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਯੁਵਾ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਨਾਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬੇਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਖਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਟ੍ਰਿਸਿਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਨਾਤਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਪਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਜੋ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਵਕੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਲੀਡਰ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੇਵਲ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਦੇ ਚਾਰਜ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਆਇਆ ਜੋ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ' ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 16) ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟੈਂਡੈਂਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਚਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਹਰ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਆਚਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਚਰਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਡੀ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਕੰਮ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਈ ਸੁਭਾਅ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ~ ਅਤੇ ਰੁਚੀਆਂ, ਸੁਪਰ- ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ - ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਈਗਲ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਐਫ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਫੰਕਸ਼ਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੈਕਸ਼ਨ 7. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਉਦਰਲੈਪ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ।

ਧਾਰਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 28 ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਰੋਲ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਰੋਲ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦਰਸਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 49-ਏ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸਮੇਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇੱਕ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਧਾਰਾ 24(1)(d) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਣ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਵਕੀਲਾਂ

ਵਿੱਚ ਵਰੀਅਤਾ ਕਿਵੇਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

ਨਵਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮਰ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਚੂੰਕਿ ਐਕਟ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ~ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ. ਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ ਸੱਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਰੇਕ · 'ਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਏ ਹਨ। ਭਾਗ VI ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਨਿਯਮ ਸੰਚਾਲਨ' ਹੈ ਐਡਵੋਕੇਟ' ਅਤੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ · ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਏ ਹਨ। ਅਧਿਆਏ I ਬਾਹਰ ਸੈੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(3) ਅਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਐਕਟ ਦਾ 49(1)(ਜੀ), ਅਧਿਆਏ II ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਬੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 49(1)(c) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਏ III 'ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ.ਐਚ.) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)। ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"(ਅਹ) - ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;"

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ 'ਸ਼ਰਤਾਂ' ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ 'ਇੱਕ ਵਕੀਲ' ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅਹ) ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅਹ) ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(1)(ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਧਿਕਤਮ ਉਮਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 49(1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅਗ) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"(ag) ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।"

ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਇਕ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇ? ਨਿਯਮ 49(1) ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ) ਤੋਂ (ਜ) ਤੱਕ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮਰ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕ 'ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ' ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ' ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮਰ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਇਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਸਮਰੱਥਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮਰ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1)(ਡੀ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 49(1)(ag) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 49A ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਉਸ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 49(1)(ag) ਅਧੀਨ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, 'ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ' ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਐਕਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਿਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਸੰਭਵਤ: ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੇ ਮੌਲਿਕ ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 24), ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 24ਏ), ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਅਤੇ 26), ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਰੋਲ ਤੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 26ਏ), ਆਦਿ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰੋਲ ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1)(ਈ))। ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਲਾਂ ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੋਲਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ। ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ 45 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 49 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਉਹ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਗਿਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 24A ਨੂੰ ਐਕਟ 60 ਦੇ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਰਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 24A ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਧ ਲਈ ਲੋੜ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ag) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਾਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜੋੜ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24A ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜੋੜ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ag) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਬਲਾਕ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਬੰਧ (ag) ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਹੱਕਦਾਰ' ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ 'ਅਯੋਗ' ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਰਕਸੰਗਤ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ, ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਪਰਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਲੋਭਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵੀ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਅੰਕੜਾਜਾਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਣਚਾਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਨਦ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਕਿਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ

ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਏ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਕਿਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਮਨਮਾਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਚੋਣ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਬਾਕੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ 9 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ। ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate